

حدود ۸۵ درصد از رانندگانی که باعث تصادفات مرتبط با خواب می‌شوند، مرد هستند و حدود یک سوم آنها حداکثر ۳۰ سال سن دارند.

قدبلندترین زن بسکتبالیست جهان چند متر است؟

در باور عمومی معمولاً بسکتبالیست‌ها و والیبالیست‌ها افراد قدبلندی هستند. واقعیت هم این است که اکثریت این بازیکنان قد بلندی دارند و طبیعتاً این لازم‌ه بازی‌شان است. اما جالب است که بدانید بلندترین دختر بسکتبالیست جهان یک دختر روسی است. «کاترینا لیسینا» بسکتبالیست ۲۹ ساله، بلندقدترین زن روسیه است. او همچنین رکورددار بلندترین پاهایه حساب می‌آید. قد او ۲۰۵.۷ سانتی‌متر و طول پاهایش ۱۲۳ متر است. با همه اینها، او نه تنها در زمینه ورزش حرفه‌ای موفق بوده بلکه در کار مدلینگ هم توانسته نظر شرکت‌های معتبر و برندهای مهم جهان را جلب کند.

گفت‌وگو با روزانو محمودی، بازیکن تیم بسکتبال، که هم پزشک است و هم یک ورزشکار تمام‌عیار

همان بار اول همه را شگفت زده کردیم

◀ شب زلزله سرپل ذهاب از تهران به کرمانشاه رفتیم و مدتی در بیمارستان به مصدومان رسیدگی کردیم

بهناز مقدسی | بانوان تیم بسکتبال ایران که بعد از ۴۱ سال توانستند با حجاب در یک تورنمنت رسمی بازی کنند، خبر داغ هفته‌های گذشته بود. حالا بازیکنان زن بسکتبال ایران هم به واسطه این ماجرا شناخته‌تر باحتی بهتر است بگویم شناخته شده‌اند. بازیکنانی که خیلی‌های‌شان از کودکی به صورت حرفه‌ای بسکتبالیست بودند اما محدودیت‌هایی که معمولاً تیم‌های ورزشی بانوان در ایران تجربه می‌کنند، اجازه چهره شدن این زنان ورزشکار و قوی را نداده بود. «روزانو محمودی» متولد سال ۱۳۶۷ یکی از همین بازیکنانی است که به قول خودش از کودکی در کنار زمین‌های بسکتبال بزرگ شده اما تا قبل از این مسابقات، نه‌ای‌تا نامش در رسانه‌ها به عنوان یک بازیکن در ترکیب تیم بسکتبال نوشته شده بود. او که در کنار ورزش حرفه‌ای در رشته پزشکی تحصیل کرده، حرف‌های جالبی از اولین تجربه حضورشان در مسابقات بسکتبال غرب آسیا دارد. مسابقاتی که طلسم ۴۱ سال گذشته را شکست و ایران با مدال برنز به مقام سومی این رقابت‌ها رسید.

• خانم محمودی چه اسم قشنگی دارید؛ باید نام کردی باشد، درست است؟
 بله من کرمانشاهی هستم.
 • معنی‌اش چه می‌شود؟
 یعنی روزن و نوسل نو.
 • چه مفهوم خوبی؛ به خصوص این که تیم ملی بسکتبال بانوان هم روزهای تازه‌ای را در تورنمنت‌های رسمی و بین‌المللی پیش رو دارد؛ ولی قبل از این که در باره مسابقات صحبت کنیم، می‌خواهم از خودت بگویم. این که هم پزشک هستی و هم بسکتبالیست حرفه‌ای. در س‌ات تمام شده یا هنوز مشغول ادامه تحصیل هستی؟
 در سم تمام شده البته فعلاً تا پزشکی عمومی؛ باید برای تخصص امتحان بدهم.
 • تخصصی در پزشکی وجود دارد که بتوانی به بسکتبال ربطش بدهی؛ مثلاً بعد از توانایی پزشک تیم ملی بسکتبال هم باشی؟
 بله؛ خودم می‌خواهم تخصص طب فیزیکی بخوانم که به بسکتبال هم مرتبط است البته امیدوارم قبول شوم. (می‌خندد)

تجربه حضور بعد از ۴۱ سال غیبت

• تیم بسکتبال بانوان ایران در ۴۱ سال گذشته بازیکن‌های مختلفی داشته؛ اما هیچ کدام از آنها به خاطر محدودیت‌هایی که از طرف فدراسیون جهانی بسکتبال برای حجاب اعمال شده بود، نتوانسته بودند در تورنمنت‌های بین‌المللی حضور پیدا کنند. تا این که امسال طلسم این ماجرا شکست و قرعه به نام ترکیب تیم کنونی بسکتبال ایران افتاد؛ از تجربه حضور در این رقابت‌ها بگو؟
 طبیعتاً تجربه خیلی خوبی بود و استارت حضور تیم بسکتبال در عرصه‌های بین‌المللی زده شد؛ به هر حال سوم هم شدیم و برای اولین تجربه نتیجه بدی نبود هر چند امیدوارم در مسابقات بعدی مدال‌های خوش‌رنگ‌تری بگیریم. این که در این مسابقات ما نتوانستیم اول یا دوم شویم، حتماً به بی‌تجربگی مان برمی‌گردد؛ چون همه این تیم‌ها بارها و بارها در مسابقات بین‌المللی حضور داشتند و حتی بازیکن‌های‌شان در لیگ‌های اروپایی بازی می‌کنند و این طبیعتاً یک اعتمادبه‌نفس مضاعفی به آنها داده بود. بنابراین شاید تنها نکته قابل توجهی که در این مسابقات وجود داشت این بود که ما تجربه حضور در رقابت‌های رسمی را نداشتیم. راستش بعد از ۴۱ سال اجازه

حضور پیدا کردن در چنین رقابت‌هایی برای ما آن قدر هیجان‌انگیز بود که بیشتر حس‌های خوبی که داشتیم یادمان مانده است.
 • این که تماشاچیان یا تیم‌های دیگر برای اولین بار بازیکنان یک تیمی را با حجاب در زمین بسکتبال می‌دیدند، حاشیه یا حرف و حدیثی پیش‌نیاز دارد؟
 حاشیه خاصی نبود ولی قبل از شروع مسابقات احساس می‌کردیم که خیلی از تماشاچیان یا کادر تیم‌های دیگر فکر می‌کنند که ما در اولین تجربه حضورمان سطح پایینی خواهیم داشت؛ ولی وقتی بازی‌ها شروع شد و مسابقات را دیدند، در خیلی از صحنه‌ها حتی تماشاچیان اردن با هیجان تیم ما را تشویق می‌کردند یا کادر فنی تیم‌های آمدند و از ما تعریف می‌کردند.
 • این پوشش در روند بازی تأثیر داشت؟
 نه اصلاً؛ چون لیگ هم با همین پوشش برگزار می‌شود و حتی در تمرین‌ها هم با حجاب هستیم بنابراین عادت کردیم. الان خیلی از بازیکن‌های خارجی هم همین استرجهایی که ما زیر لباس مان می‌پوشیم را می‌پوشند و شاید پوشش ما نسبت به آنها فقط یک مقنعه اضافه‌تر باشد.

• خانم محمودی یادم است حدود ۱۰ سال پیش یکی از بازیکنان تیم بسکتبال بانوان ایران از این که جنس لباس‌های‌شان خوب نیست و وزن‌ش سنگین است، گلّه‌مند بود و می‌گفت وقتی عرق می‌کنند، نمی‌توانند با آن حرکت کنند. این مشکل برای شما وجود داشت یا نوع و جنس لباس‌ها نسبت به آن زمان عوض شده و مشکل رفع شده است؟
 اتفاقاً لباس‌های‌مان واقعا سبک بود و مشکلی با آنها نداشتیم. گاهی اوقات هم که در بازی زیاد عرق می‌کردیم، بین نیمه می‌توانستیم به رختکن برویم و لباس مان را تعویض کنیم.

• خانم محمودی یادم است حدود ۱۰ سال پیش یکی از بازیکنان تیم بسکتبال بانوان ایران از این که جنس لباس‌های‌شان خوب نیست و وزن‌ش سنگین است، گلّه‌مند بود و می‌گفت وقتی عرق می‌کنند، نمی‌توانند با آن حرکت کنند. این مشکل برای شما وجود داشت یا نوع و جنس لباس‌ها نسبت به آن زمان عوض شده و مشکل رفع شده است؟
 اتفاقاً لباس‌های‌مان واقعا سبک بود و مشکلی با آنها نداشتیم. گاهی اوقات هم که در بازی زیاد عرق می‌کردیم، بین نیمه می‌توانستیم به رختکن برویم و لباس مان را تعویض کنیم.

قرارداد آقایان ۷۰۰ میلیون خانم‌ها ۷۰ میلیون

• در یک برنامه تلویزیونی گفته بودی که مبلغ قرارداد تو ۲۰ میلیون تومان بود؛ درست است؟
 بله؛ هر چند که همین مبلغ هم کامل تسویه نشده است، یعنی از اسفند ماه پارسال که لیگ تمام شده، من هنوز ۳۰ درصد از مبلغ را گرفتم و ۷۰ درصدش هنوز پرداخت نشده است.
 • ظاهراً رقم قراردادهای خانم‌ها تفاوت فاحشی با آقایان بسکتبالیست دارد؛ یعنی خیلی از بسکتبالیست‌های مرد رقم قرارداد‌های‌شان بالای ۷۰۰، ۸۰۰ میلیون تومان است. می‌دانی بالاترین رقمی که یک بسکتبالیست خانم گرفته چقدر است؟
 دقیق نمی‌دانم ولی شاید بالاترین رقم‌های قرارداد بین ۵۰ تا ۶۰ میلیون تومان باشد؛ باز هم تأکید می‌کنم که دقیق نمی‌دانم اما مطمئن هستم که دیگر بالای ۷۰ میلیون تومان نخواهد بود.
 • چرا این مشکل برای بسکتبال بانوان وجود دارد؟
 ما همیشه مشکل اسپانسر داریم و برای همین معمولاً شاید تا ۴، ۳ تا از تیم‌های باشگاهی بسکتبال بانوان در طول سال اسپانسر داشته باشند و حتی یک سری از بازیکن‌ها هستند که چون تیم‌شان اسپانسر ندارد، دستمزدی هم نمی‌گیرند؛ گاهی هم حتی اگر اسپانسری باشد نهایتاً در حد هزینه رفت‌وآمد به بازیکن‌ها کمک می‌شود؛ نه بیشتر.
 • ظاهراً بسکتبال برای شما منبع درآمدی به حساب نمی‌آید؛ پزشکی چطور؟ کاری کنی؟
 راستش قبل از این که با تیم هیرو تهران کار کنم، در یکی از بیمارستان‌های سرپل ذهاب کار می‌کردم؛ اما از پارسال که به برای بازی در این تیم به تهران آمدم، هنوز امتیازم برای پروانه مطب‌نر سیده بود و نتوانستم مطبی بزنم و کار کنم.
 • پس شما باید یکی از پزشکیانی بوده باشید که در زمان زلزله کرمانشاه به مصدومان زلزله در سرپل ذهاب رسیدگی کردید؛ درست است؟
 بله؛ آن موقع من در بیمارستان سرپل ذهاب کار می‌کردم. البته شب زلزله تهران بودم و وقتی فهمیدم زلزله آمده خودم راه کرمانشاه رساندم و مدتی در بیمارستان به مصدومان رسیدگی کردم و بعدش باز دوباره بین کرمانشاه و تهران در رفت و آمد بودم.
 • در بسکتبال مصدومیت شدید زیاد اتفاق می‌افتد یا نه؟
 بله؛ بستگی دارد هم امکان مصدومیت شدید وجود دارد و هم جزئی.
 • تازه یک بار منج پمپ خورد.
 • واکنش یک خانمی که خودش پزشک است نسبت به مصدومیت در زمین بازی چیست؟ حساس تر هستی یا نه؟
 اتفاقاً

حساس‌تر نیستیم و برعکس خونسردم؛ چون معمولاً لحظه اول آسیب می‌فهمم که مثلاً یک پیچ خوردگی است یا ضرب‌دیدگی و این که چند روز طول می‌کشد که خوب شود. (می‌خندد)
 • کار و حبه دختران بسکتبالیست چطور است؟
 روحیه ما خیلی رقابتی است و برد و باخت برای‌مان مهم است. ضمن این که خیلی هم با یکدیگر دوست هستیم؛ چون الان در تیم ملی هر کدام از ما یک تیم باشگاهی آمده بودیم اما واقعا جو صمیمی بین‌مان بود. به هر حال حس می‌کنم ما دختران بسکتبالیست روحیه خیلی قوی‌تری داریم؛ ضمن این که کادر فنی ما هم خیلی خوب بودند و واقعا از آنها تشکر می‌کنم.
 • فیلم عرق سرد بازی باران کوثری را دیده‌ای؟
 نه متأسفانه ولی حتماً می‌بینم.
 • چون این فیلم هم درباره تیم فوتسال بانوان و مشکلات و چالش‌های‌شان بود که حتماً جوهر مشترک زیادی با شرایط شما هم دارد؛ اما این سوال را برای این پرسیدم که در بخشی از فیلم خانمی که همراه تیم فوتسال بانوان است، مدام برای حجاب یا مسائل مختلف به بچه‌های تیم گیر می‌دهد و به خاطر اخلاق و خط قرمزهایش خیلی محبوب نیست. می‌خواهم بدانم تیم‌شان این مشکلات را انداخت؟
 (می‌خندد) نه واقعا کادر فنی ما خیلی خوب بود و از هر لحاظ به بچه‌ها کمک می‌کردند و همه سعی‌شان را کردند که محیط آرام و به‌دور از تنش را برای‌مان فراهم کنند که خدا را شکر واقعا هم همین‌طور بود.